

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie april 2026

[ZWK WEBSITE](#)

[Wandelkringlied](#)

[Concerten](#)

Lien Dejaegher

“Ik vind jullie een ongelooflijk warme, charmante groep”

De vrouw achter de dirigent. Meestal een klassiek levensverhaal. Maar niet in het geval van Lien Dejaegher, de vrouw van onze dirigent Arto.

Een niet alledaagse levenswandel, het typisch West-Vlaamse arbeidsethos, een doordrijver met het hart op de juiste plaats, kanker overwonnen, festivalgangster (geweest), een babbler over enkele fetisjen en tattoos, over reizen, een dochter, leeftijd en toekomstplannen.

En één van de mooiste complimenten die wij ons als koor konden indenken. ‘Ik vind jullie een ongelooflijk warme, charmante groep, die ook niemand in de steek laat.’

Als je van zulke vrouw niet méér wil weten, dan weten wij het ook niet meer!

Lien Dejaegher: “Ik ben afkomstig van Roeselare. Ik bleef er tot mijn 19 jaar, maar ik vond dat er niet veel te beleven viel en daarom wilde ik mijn vleugels uitslaan op zoek naar meer spannende dingen. En dat werd Antwerpen. Ook wel een stukje omdat ik de liefde achterna ging.”

Je maakte wel jouw studies af in Roeselare?

“Niet helemaal. Ik reed in het laatste jaar middelbaar ook paard. Toen er vlak voor mijn paard iemand haar paraplu open deed, schrok het beest zo hard dat het opsprong en op mij viel. Gans mijn linkerkzijde geblesseerd en niet meer in staat om nog naar school te gaan. Maar daar weigerden ze me een diploma te tegen ‘omdat ik een termijn afwezig gebleven was’. Daar werd ik zo boos om, dat ik het vertikte dat laatste jaar nog eens over te doen. Ik besloot te gaan werken en ik ben nooit een dag zonder werk geweest.”

Maar daar liet je het niet bij...

“Inderdaad. Ik heb dan later een mini-MBA gehaald, waaraan ik mocht deelnemen op basis van mijn werkervaring. Dat werd één jaar school, gecombineerd met werken. Het is te zeggen: dat werden twee dagen per week school. Overdag school! Werken 's avonds. En dan examen voor de middenjury.”

Met een mooie job tot gevolg?

“Ik werk al vijftien jaar bij Euro-Sprinters en kreeg daar de kans om verschillende functies uit te oefenen en de mini-MBA te behalen. Drie jaar geleden heb ik mijn transportvergunning gehaald als transportmanager, wat noodzakelijk was voor de job.

Toen mijn baas twee jaar geleden zijn pensioen aankondigde, raadde hij mij aan mezelf kandidaat te stellen en deel te nemen aan de testen. We waren met acht kandidaten: zes van buitenaf en twee van binnen de groep zelf. En ik haalde het. Sinds april 2025 ben ik general manager van Euro-Sprinters, onderdeel van bpost, in Mechelen.”

Intussen had je ook Arto leren kennen...

“Na de verhuis richting Antwerpen deed ik enkele tijdelijke jobs. Onder andere bij Vanas in Kruibeke, waar ik uiteindelijk toch enkele jaren bleef werken. Ik werkte op dezelfde afdeling als Arto en was onder de indruk van zijn persoonlijkheid. We leerden elkaar beter kennen en-hij maakte indruk door zijn zelfzekerheid, iemand die er voor 200% voor ging en bovendien een toffe man.

Al waren er natuurlijk een aantal punten, die duidelijk moesten besproken worden. Er is het leeftijdsverschil van 15 jaar en het feit dat ik al een dochter Ymke had. Wij hebben daar welgeteld één avond over gesproken, hij dacht er een week over na en hij besloot er ten volle voor te gaan. Sindsdien is hij ook de geliefde Vati van mijn inmiddels 17-jarige dochter.”

Ook al met plannen als ze dit jaar haar laatste jaar middelbaar beëindigd heeft?

“Zij zal duidelijk niet mijn lastige weg volgen en verder studeren voor orthopedagoge. Past volledig bij haar ideeëngoed, want ze zal iedereen steunen die ze als benadeeld voelt.”

Had je al interesse voor muziek vooraleer je Arto kende?

“Het was allemaal nieuw voor mij. Bij onze tweede date nam hij me mee naar een niet vooraf genoemde plaats om te zien of muziek me interesseerde. Het werd een opera en dat viel uitstekend mee, want we gaan nog steeds samen naar de opera, waarvoor we trouwens een abonnement bezitten. We vinden niet altijd alles even goed. En omdat we tijdens de werkweek niet altijd veel tijd voor mekaar hebben, gaan we na zo'n operavoorstelling steeds samen te voet naar huis. Een halfuurtje.”

Heb je nog andere muzikale interesses?

“Tijdens mijn jeugd was ik veel op festivals te vinden. Pukkelpop meestal. Rock, dansen en het mocht een beetje alternatiever zijn. Alle muziek van de jaren '80 tot en met 2000. Als West-Vlaamse heb ik natuurlijk Flip Kowlier als één van mijn favorieten. Ook Amy Winehouse hoor ik wel graag. En mocht ik ooit gereïncarneerd weerkeren, dan zou het ook als jazzzangeres Nina Simone mogen worden. Ik hou wel van jazz en blues. En zet er als 'guilty pleasure' ook maar Dolly Parton bij en een aantal countryzangers.”

Volg je Arto ook tijdens zijn muzikale optredens?

“Ik probeer er overal bij te zijn. Om het even of hij zingt of dirigeert. Ik probeer te voelen of iets me raakt. Ik kijk ook naar zijn gedragingen en de dynamiek die hij uitstraalt. Ik vind het af en toe ook leuk om bij die optredens foto's te maken.”

Sinds wij hem kennen, verdenken wij er hem van dat hij een schoenfetisj bezit...

“Dat hebben jullie goed opgemerkt. Ik denk dat hij intussen 300 paar schoenen moet bezitten. Niks voor mij. Hij lacht er wel eens mee, maar geef mij maar vrolijke teenslippers in de zomer!”

Nog gezamenlijke smaken?

“Tattoos, ja. Typisch. Hij wil er zijn liefde voor kunst mee demonstreren. Lange tijd dacht hij het symbool van Gustav Mahler op zijn arm te hebben staan, maar dat bleek uiteindelijk dat van diens vrouw Alma te zijn. Ikzelf heb op mijn arm de laatste woorden van Beethoven getatoeëerd: 'Applaudisseer vrienden, de vertoning is voorbij'...”

Je werd ook getroffen door kanker...

“Aanvankelijk dachten ze niet dat het nodig was en werd een operatie uitgesteld. Toen bleek dat het baarmoederkanker was, werd een operatie natuurlijk noodzakelijk. We hebben dan samen het traject doorlopen. De eerste keer helaas met chemo en veel controles als gevolg. Twee jaar geleden ben ik dan toch weer hervallen en ook dan hebben we dat samen doorgemaakt, deze keer zonder chemo. Maar nu zou alles voorbij moeten zijn.”

Hoe zou jij zelf Lien Dejaegher omschrijven?

“Iemand die zich niet rap laat doen. Maar ook iemand die levenslustig is. Ik wil in iedere dag iets positiefs zien. Ik werk dan steeds met een bepaald doel voor ogen. Ik ben ook iemand, die altijd met iets bezig is. Typisch West-Vlaams, zeker? Een contrast met Arto, die meestal veel rustiger is.”

Er nooit aan gedacht om zelf ergens iets muzikaals te beginnen?

“Ik heb nooit een instrument bespeeld. Arto vindt dat ik redelijk goed kan zingen, maar ik sta niet graag in de belangstelling. Zelfs mocht ik in een koor zitten, dan nog zou ik optredens verafschuwen.”

Ben je sportief aangelegd?

“Ik hou veel van dieren. Ik heb dus lang paard gereden. En voordien deed ik ook aan kickboksen, maar daarmee ben ik snel gestopt na dat ongeval met het paard. Ik bezat niet meer dezelfde kracht. Ik overweeg ook wel om volgend jaar als vrijwilliger in een asiel te gaan werken. Eerder een lokaal evenement, zoals we ook in ons bedrijf graag lokale initiatieven ondersteunen.”

Een stevig lezer?

“Vroeger zeker wel. Maar nu ben ik overdag intensief bezig met het werken en het verbouwen van het huis, zodat de lectuur pas in de zomer of tijdens onze vakantie een plaatsje krijgt. Thrillers, romans, maar ook biografieën.”

Jullie gaan wel graag op reis?

“Vroeger was dat hooguit een weekend in Center Parcs, maar sinds ik Arto leerde kennen, gaan we veel meer op reis en leggen we er geld voor opzij. We proberen elk jaar één grote reis en twee kleinere te boeken. Deze zomer zouden we graag de Westkust van de Verenigde Staten willen bezoeken. Liefst een rondreis langs steden en mooie natuur. Ik ben geen mens om op het strand te bruinen. Ik heb geen zittend gat. Ik wil wel graag gaan zwemmen, maar dan in een zwembad, niet in de zee.”

Aan welke goede reisherinneringen denk je dan?

“Firenze was een meevaller met veel lekker eten en drinken. Pas op, het hoeft niet altijd een chique restaurant of een sterrenhotel te zijn. Het voornaamste is dat ik eens niet zelf moet koken. Arto is nochtans zelf een goede kok. Hij heeft mijzelf nog veel beter leren koken.

Porto was dan weer onze onverwachte, maar mooiste citytrip.”

Welke reizen staan er nog op jullie verlanglijstje?

“Zelf zou ik graag naar Scandinavië gaan: het eten, de design, de cultuur... Misschien niet de meest open mensen, maar dat vinden we niet erg. Het is er wel heel erg gestructureerd. Arto droomt dan weer van een bezoek aan Peru. Het zal dus een kwestie

van geven en nemen worden. Maar deze zomer gaan we dus alvast met onze dochter naar de Verenigde Staten. Misschien wordt het later dan toch weer Italië. Soms zijn de mensen er ook nors, maar het land en het eten zijn er uitstekend. Rome misschien?

Op huwelijksreis werden we verrast door het Baskenland. Eigenlijk helemaal niet te vergelijken met de rest van Spanje. Veel minder luidruchtig ook, anders dan anders.

Wat er bij beiden ook nog wel op het verlanglijstje staat, is Armenië, maar gezien de toestand in de wereld allicht redelijk onveilig.”

Hoe kijk je zelf naar het vervolg van jouw leven? Nog wensen, dromen?

“Ik hoop alleszins dat we beiden nog gezond ouder worden. Het is natuurlijk zo dat Arto sneller dan ik met pensioen kan gaan. Hopelijk kan hij dan de dagen vullen met de dingen die hem gelukkig maken en kan hij misschien meer dan eens naar zijn geliefkoosde Wenen. Hij is intussen ook gelukkiger geworden sinds hij jullie koor leidt.

Ikzelf ga dan misschien nog wat extra-cursussen volgen. Ik hoop dan iets meer tijd te kunnen besteden aan vrijwilligerswerk. Flexi-jobs hoeven dan niet echt meer. En op het einde van de rit zou ik graag nog wel grootmoeder willen worden, maar ik ga daarvoor geen druk leggen op mijn dochter. Ik heb echter een moederhart voor wel 1000 kinderen en ik heb er maar eentje.”

Hoe zag je bij Arto de overstap naar ons koor verwerken?

“Ontzettend positief. Hij is veel gelukkiger nu hij bij jullie meer kans ziet om een aantal uitdagingen aan te gaan. Hij vond het vorige koor, dat hij trouwens zelf opgestart heeft, ook wel goed, maar er kwam mettertijd minder muzikale uitdaging bij kijken. Hij heeft graag reacties en hij wil zeker inspanningen leveren om het koor nog beter te maken, maar tot hiertoe kreeg hij bij jullie een warme feedback.

Ik zie in de ZWK trouwens een ongelooflijk warme, charmante groep, waar niemand achter gelaten wordt. Ik heb al met veel groepen gewerkt, maar zoals dat bij jullie gebeurt, dat heb ik nog maar zelden meegemaakt. Naar de leeftijd van de koorleden wordt niet gekeken en er worden geen beperkingen opgelegd. Ik vind ook dat jullie een heel open klank bezitten, dat jullie zelfs professioneel klinken en dat jullie ook mooie gevoelens kunnen opwekken in zachter gezongen stukken, zoals in de ‘Seal Lullaby’ tijdens het laatste concert.

Ik kijk nu al uit naar ‘The armed man’. Ik heb het nog niet willen beluisteren en ik wil het mee beleven tijdens de uitvoering. Een groot deel van mijn familie komt ook. Het belooft wel iets indrukwekkends te worden, denk ik.”

Le ZWK nouveau est arrivé

Echt waar. Ik had ze nog nooit horen zingen, de mannen van de ZWK.

Al heb ik jaren zang, maar ook lief en leed met hen gedeeld.

Dat delen begon ergens in 1959 toen ik door een, enigszins premature, baard in de keel uit het knapenkor verstopen werd. Zonder enige selectieproef kreeg ik een plaats toegewezen tussen de bassen van het mannenkor. Voortaan zou ik uitsluitend diepe en bij momenten zeer luide stemmen rondom mij horen.

Op die manier raakten de prestaties van de tegenpartij, in casu de tenoren rechts van mij, nogal eens ondergesneeuwd. Van de symbiose van beide stemgroepen – het mannenkor ZWK zeg maar – kon ik me vanuit mijn positie dus weinig voorstellen.

Na zo'n 65 jaar dienst 'bij de mannen' en in het fin de carrière wanhopig zoeken naar een parkeerplaats rond Norbertus, liet ik de bassen en tenoren voor wat ze waren.

Mijn nieuwe status zou me nu eindelijk toelaten om vast te stellen hoe het nu eigenlijk met die symbiose zat. Maar telkens ik probeerde wat wijzer te worden, stonden er evenwel op het podium niet alleen mannen maar ook een bijzonder toegevoegde waarde, vrouwen dus.

Onlangs werd me dan eindelijk de gelegenheid geboden om mijn schade in te halen en te gaan luisteren naar de authentieke ZWK, weliswaar aangevuld met nieuwe talenten. Dat alles onder de leiding van een kersverse dirigent en opgediend onder de fraaie alliteratie Traditie en Toekomst. Die titel dekt vele ladingen maar we mogen veronderstellen dat hij specifiek verwijst naar wat de 'oude' ZWK deed en wat de 'nieuwe' zoal van plan is.

Mag de traditie op de schop en wordt het een 'Zie, ik maak alles nieuw' zoals God bij monde van Jesaja in Openbaring liet weten? Een god die in den beginne prominent en permanent aanwezig was in de Kring. Zo begon in oude tijden elke repetitie met het proprium, de gregoriaanse gezangen, voor de misviering van de volgende zondag.

Gregoriaans stond ook gedurende jaren op het programma van onze kunstconcerten.

Artikel 1 van de allereerste statuten – toen nog 'standregelen' genoemd – zei trouwens duidelijk dat 'de kerkelijke plechtigheden opluisteren door uitvoeringen van gregoriaanse zang' het expliciete doel van het kor was. Kortom, gregoriaans was zowat de specialiteit, zeg maar het visitekaartje van de Kring. Eén keer in de maand krijgen de restanten van deze traditie nog een kans, uitgevoerd door een handvol WK-leden in een doorgaans pover gevulde kerk.

En wat die kerkelijke plechtigheden betreft, raken we niet verder meer dan hier en daar een begrafenis van eigen volk.

Ook 'Vlaamsche liederuitvoeringen' behoorden volgens die statuten tot het takenpakket van de ZWK. In mijn herinnering hebben we die opdracht steeds met volle overgave en gewetensvol uitgevoerd. Té gewetensvol soms zodat ik wel eens de indruk had dat we zo nu en dan lippendienst bewezen aan een gedachtengoed dat helemaal niet het mijne

was. Heel, maar dan ook héél oude zangers, kunnen misschien nog een fragment uit die herinnering onderschrijven dat opgeslagen zit in het vakje 'Vlaamsche liederen'. Het moet midden jaren 50 geweest zijn. De Kring stond in vol ornaat op het podium van de feestzaal van 't Kiel en microfoons moesten ervoor zorgen dat hun liederen verspreid zouden worden over het hele Vlaamse land van De Panne tot Maaseik. Enfin, toch tenminste één lied. Dat zou dan aangeleerd worden door ene Jan van Bouwel in zijn programma 'Ik ken een lied'. Van de gezinnen in de huiskamer, en uiteraard ook van de (talrijk opgekomen) meezingers in de zaal, werd verwacht dat ze na de uitzending het lied probleemloos konden zingen, desnoods fluiten en enthousiast zouden uitzaaien over hun Vlaamse land. Die avond mocht Van Bouwel zich uitleven met 'Wat zingt die hoge toren toch'. De eerste zinnen lagen nog lang op mijn lippen:

'Wat zingt die hoge toren toch, die draagt der eeuwen kroon?

Zijn lied is smart, zijn lied is rouw...'

Toen ik later de volledige tekst nog eens onder ogen kreeg en ontdekte dat die geschreven werd in 1942, viel mijn frank. Dat waren namelijk de tijden waarin Vlamingen in hun fanatieke liefde voor het oude Dietsland wel eens te luidkeels van de hoge toren bliezen. Neen, Van Bauwel (die met a) hoeft het Vlaamse lied niet bij het groot vuil te zetten, maar aan aangebrande karamellenverzen hebben we geen behoefte meer.

In de loop der tijden zou het fameuze artikel 1 langzaam maar zeker verwateren en ging de Kring andere paden bewandelen waarbij een evenwicht gezocht werd tussen het 'ernstige' en het 'lichte' genre. Ook artikel 9 werd geschrapt. Dat bepaalde dat alleen studenten of oud-studenten van Norbertus en hun broers lid konden worden. Vasthouden aan die regel zou het einde van de ZWK betekend hebben, want laat nu de rekrutering van nieuwe leden, het voortbestaan van het koor tout court, een permanente kopzorg van het bestuur geweest zijn. En onze eigen interpretatie van de Salische wet – geen spinrokken op de troon – wilden we voor geen geld van de wereld amenderen of herzien. (Heel boze en vreselijk vileine tongen beweren dat de strikte toepassing van die wet ervoor gezorgd heeft dat de WK de kaap van de 100 heeft kunnen ronden. Foei!). Gelukkig boden outsiders met de correcte M/... geloofsbriefven zich mondjesmaat aan zodat het koor zonder ernstige tekenen van aftakeling een eeuweling werd.

Tenminste één traditie bleef evenwel koppig als een Duysburgh overeind: 'de cijferkes'! Enkele goedbedoelde pogingen van J.C. om 'de bollekes' te introduceren ten spijt, bleven de meeste zangers zich vastklampen aan de hun vertrouwde van 1 tot 7- getallen met boven en onder puntjes en schuine streepjes hier en daar.

Maar laten we wel wezen, geen mens die het hoort en ik vermoed dat Beatles-fans er nooit hun slaap voor gelaten hebben in de wetenschap dat hun idolen geen noot muziek konden lezen. Ik alleszins niet. En A.V.B. zal beslist wel (even?) willen roeien met de riemen die hij heeft.

Zo was ik dan op een frisse voorjaarsavond getuige van de eerste proefvaart van de mannen van de ZWK, gemixt en aangevuld met nieuwe rekruten en ik had ze helemaal voor mij alleen. In een leeg theater zelfs, een kerk notabene. Lege kerken evenwel wijzen niet alleen op geloofsafval maar presteren akoestisch soms wat ondermaats. (Iets van een andere orde: het zitcomfort in de meeste godshuizen is zelden ideaal zodat ik er

maar een ambulante ervaring van gemaakt heb. Voor de protestanten is blijkbaar het lijden middels een zere kont de meest aangewezen weg naar het hiernamaals. Maar de recensenten van het eerste uur vermeldden in Krabbels geen opvallend ongemak zodat het misschien allemaal nogal meeviel.)

‘Een slechte generale is een goede première’ wordt wel eens gezegd, maar slecht leek me die generale allerminst. Al moest ik wel even naar adem happen toen vanuit hoge sferen een vloedgolf aan ongedifferentieerde klanken met hier en daar wat orgel op mij afkwam en ik ondergedompeld werd in een zee van nauwelijks van elkaar te onderscheiden klinkers en medeklinkers, van roemloos verdrongen stemmen die met geen volumeknop te bezweren vielen.

Ja, dacht ik barmhartig, ’t moet de akoestiek zijn. Of een overvloed aan stemmen. Toen dan – het tweede schuifje – het hele gezelschap vooraan in de kerk stond, werd de volumeknop overbodig en leek me een en ander best te genieten. Ook visueel trouwens omdat de wijze van dirigeren van de nieuwkomer herinneringen opriep aan de manier waarop meneer Duysburgh destijds zijn lichaam met alles erop en eraan in de strijd gooide om het maximum te halen uit die doorgans logge bende die voor hem zat of stond. (Traditie!)

Eindelijk, en dat in de marge, kregen we nog eens een fatsoenlijk verzorgd programmaboekje onder ogen. Mét de teksten van de werken plus vertaling, al moest van één werk de toehoorder de vertaling bij gelegenheid zelf maar eens opzoeken en van de laatste twee songs haalden alleen de titels het boekje.

Tellen is ook nooit mijn beste kant geweest, maar op pagina drie beweert A.V.B. dat hij ‘pas de vijfde dirigent’ van het koor is, terwijl op pagina twaalf de namen van Greeve, Duysburgh en Clerckx geciteerd worden. Au fond maakt het aantal niets uit want sowieso gaan de auteurs nogal losjes voorbij aan figuren die de Kring mee vorm hebben gegeven. Albert Nijssen dirigeerde met veel (soms iets te veel en zelfs fatale) zwier de profane muziek en ook de man met het potloodje die het gregoriaans voor zijn rekening nam, Karel Janssens, was een van die ‘plichtbewuste Wandelkringers’ aan wie Jos Caris in het jubileumboek ‘ZWK 1913 - 1988’ een eresaluut brengt. Ondertussen verdienen ook meer flexi-dirigenten een eervolle vermelding op die lijst van koorleiders.

De toekomst dan, in het bijzonder de nabije.

Het startschot wordt gegeven door Jenkins die nog eens onverantwoord luidruchtig tekeer mag gaan in de majestueuze Elisabethzaal. In een mail lezen we dat ‘een uniek mannenkoor van ’t Stad’ een droom had, namelijk ‘optreden in een van de meest prestigieuze zalen van onze Koekenstad’: de Elisabethzaal. Zelf ben ik me nooit van die droom bewust geweest en wat meer is: ergens in de jaren 60 stond de WK op het podium van de, weliswaar oude, Elisabethzaal om een 11-juliviering op te luisteren. Spreker van dienst was Lode Craeybeckx, de toenmalige burgemeester van Antwerpen die, zijn gewoonte getrouw, behoorlijk in de wind was en daardoor oratorisch aangevuurd weer zijn uiterste best deed om Brussel niet los te laten.

Voor diegenen die er toen niet bij waren (zowat iedereen veronderstellen we) en die binnenkort na hun nummertje Jenkins hoogstwaarschijnlijk in de wolken zullen zijn met het overdonderend applaus, heb ik een tip en een vrome wens: ga bij gelegenheid ook

eens in de zaal zitten. Ze is de thuishaven van het Antwerp Symphony Orchestra – ook andere gerenommeerde orkesten en artiesten maken er geregeld hun opwachting – maar buiten een oud-zanger, die dan nog in het Leuvense resideert, loop ik er zelden of nooit een WK'er tegen het lijf.

Eens proberen met de KIDS-concerten bijvoorbeeld, met de klein mannen aan de hand. Iets voor de toekomst?

Zo lezen we ook dat over die toekomst in bestuurlijke kringen al duchtig gebrainstormd wordt. Maar het thema 'Oorlog en Vrede' wil ik met dit schrijven eigenhandig en rücksichtslos afschieten. Lees desnoods Tolstoj, daar is een mens gegarandeerd een poosje nuttig mee bezig, maar al dat War & Peace-gedoe met die rondfladderende duiven en vrome wensen raakte de laatste jaren zo goed als uitgemolken. Erger nog, blijkbaar hebben die bulderende kanonnen en dat gesmeek om vrede de oorlogsgoden zodanig ontstemd dat ze dan maar in actie zijn geschoten om niet in de eerloze val van de werkloosheid te trappen en hebben ze hun kernactiviteiten weer serieus ter harte genomen. (Of lééft u op Mars?)

Nu, ondanks alle kommer en kwel, zijn die van de ZWK altijd vrolijke vrienden gebleven. Een traditie om te koesteren.

(De uitsmijter op het concert 'Happy together' had dan wel een ietsje vrolijker mogen klinken.) Enfin, de arrivé heb ik niet gemist.

Sta me evenwel toe dat, wat de toekomst betreft, ik alleen maar met enig cynisme kan verzuchten: qui vivra verra...

Jaarverslag 2025

Beste ZWK-vrienden,

Tradities (even een knipoog naar ons concert van vorige zaterdag) zijn er om gerespecteerd te worden en dus mag ik tijdens deze algemene vergadering jullie het overzicht presenteren van onze activiteiten in 2025, ons 112de werkjaar.

In de Heilige Geest waren we 9 keer present op de eerste zondag van de maand. We waren om diverse redenen afwezig in maart, april en mei maar compenseerden dit door te zingen op de tweede zondag van april en mei. We waren er ook te beluisteren op 17 april met Witte Donderdag en op 18 april met Goede Vrijdag.

Noteer dat we dit jaar geen aparte gedachtenisviering hielden op 11 november maar dat we de herdenking van onze overledenen hielden tijdens de eerste zondag van november.

In de loop van het jaar verzorgden we 3 begrafeningen.

Op 31 mei zongen we in Carolus Borromeus voor Lutgart Péé, de echtgenote van onze bariton Walter.

Op 14 juni waren we te horen in Sint-Willibrordus in Overbroek (Brecht) voor de uitvaart van Jos Mertens, vader van onze tenor Guido.

Een maand later, op 14 juli, namen we in Sint-Fredegandus in Deurne afscheid van ons lid Eddy, bariton en mede-oprichter en mede-bezieler van de Zolderzangers.

Het hoogtepunt op muzikaal vlak was natuurlijk de succesvolle dubbele uitvoering van *The Armed Man*, op 29 maart in Bergen-op-Zoom en op 5 april in een uitverkochte Singel in Antwerpen. Daaraan gekoppeld herinneren we ons nog goed de gezamenlijke koorrepetities in Schouwburg Luchtbal en de repetities met koren en orkest in de Stoelemat, waar het de eerste keer behoorlijk koud was.

Het laatste muzikale feit was het Kerststraatzingen op 20 december in de Antwerpse binnenstad en dat brengt het totaal op 19 uitvoeringen.

2025 was ook het jaar waarin we - hoogstzelden in onze geschiedenis - een dirigentwissel meemaakten. Toen Johan besloot te stoppen na 50 jaar dirigeren van eerst het knapenkoor en nadien het mannenkoor, ging het bestuur op zoek naar een geschikte opvolger. En ik meen te mogen zeggen dat we die met Arto gevonden hebben. Hij heeft natuurlijk een andere stijl dan Johan, maar het is uiteraard geweten dat zangers in het algemeen en ZWK-'ers in het bijzonder heel flexibel zijn. (grapje). Feit is wel dat na deze wissel iedereen aan boord gebleven is. De ZWK voelt zich goed bij Arto en Arto voelt zich goed bij de ZWK.

Er was uiteraard ook tijd voor ontspanning.

Op 9 januari hielden we onze nieuwjaarsreceptie, zoals steeds prima verzorgd door het trio Luc, Marc en Leo.

Op 1 mei wandelden we in de omgeving van Rupelmonde en op 30 november werd Sint-Cecilia gevierd op een nieuwe locatie.

Tenslotte vermelden we nog de jaarlijkse algemene vergadering die op 8 mei doorging, wat later dan gewoonlijk maar dat had alles te maken met de voorbereidingen en uitvoeringen van The Armed Man.

Tenslotte is er nog de rubriek ledenbestand.

We begonnen met 29 leden en noteerden 2 ontslagen. Zoals reeds vermeld namen we afscheid van Eddy en omwille van fysieke beperkingen besloot Tony om te stoppen als actieve ZWK-er.

Aan de plus-zijde hebben we natuurlijk onze nieuwe dirigent Arto en in zijn spoor kwamen Luc de 4de en Peter de 3de mee. Dat bracht ons totaal op 30 actieve leden.

Hier wil ik wel vermelden dat we Jimmy niet vergeten. Maar vermits hij pas sinds februari dit jaar aansloot, is met deze zijn plaatske in het jaarverslag en de telling van 2026 al verzekerd.

Vermits we dit jaar opnieuw The Armed Man uitvoeren en we weldra opnieuw enkele projectzangers mogen begroeten is er kans dat ze daarna definitief aansluiten.

Dat hoopt althans uw dienaar,

de secretaris,

Jan

Op 1 mei: jaarlijkse ZWK-wandeling in Liezele

De ZWK is niet alleen een koor, maar in de naam van onze vereniging staat ook dat wij gaan wandelen. Dat is al een jarenlange traditie. En steeds op 1 mei.

In de voorbije jaren verkenden we al enkele plaatsen in de Kempen, de laatste twee wandeltochten werden gehouden tussen de krekens van Kruibeke en Rupelmonde.

Dit jaar kozen de organisatoren voor een prachtige wandeling doorheen het natuurgebied in Liezele, een deelgemeente van Puurs.

We starten ter hoogte van de ruime parking aan het Fort van Liezele.

Dit fort is het best bewaarde pantserfort van de Vesting Antwerpen en speelde een belangrijke rol in de eerste wereldoorlog. Momenteel is het een museum, waar je ontdekt hoe deze vestiging tot stand kwam, hoe de soldaten er leefden, aten en sliepen. Rond Liezele vonden zware gevechten plaats en een groot deel van de bevolking overleefde de eerste wereldoorlog niet.

In de buurt wandelen we zo'n kleine acht kilometer langs mooi verharde en onverharde wegen volledig in het groen. Onderweg passeren we het 'Liezels Broek', waar de Molenbeek meandert door het landschap en waar we ook een aantal mooie kunstwerken kunnen bewonderen.

Dus iedereen welkom op deze prachtige natuurwandeling, die we afsluiten in het Fortcafé De Batterie, waar het bij mooi weer heerlijk vertoeven is op het buitenterras met zicht op de verdedigingsgracht.

Wie de wandeling niet ziet zitten, kan alvast een bezoek brengen aan het museum en er nadien de wandelaars feliciteren voor hun mooie inspanning. We zijn immers niet alleen wandelaars, maar ook kring.

Afspraak: 1 mei om 14 uur aan het Fort van Liezele, Fortbaan 2.

Personalia

GEBOORTE :

Mathis Dierckens

Op 16 maart was het feest in huize Johan Clerckx.

Om 04u14 werd immers Mathis Dierckens geboren, zijn tweede 'plus' kleinkind.

Mathis was 51cm groot, woog 3,430 kg en is voortaan de broer van zijn trotse zus Romi. Uiteraard waren zijn ouders Babs Van Kampen en Wim Dierckens even fier met hun nieuwe boreling.

Hartelijk gefeliciteerd aan de ganse familie.

Advertentie

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Verzekeringsmakelaar Johan Van Asch

Provinciale Steenweg 172

B2627 Schelle

Tel: +32 (0)479 98 10 65

E-Mail: johan.vanasch@skynet.be

KBO-nummer: 0525.898.564

RPR-nummer: 630921-321.47

- ❖ Ruime expertise en service in schadebeheer
- ❖ Vlot bereikbaar voor al je vragen of het regelen van een afspraak
- ❖ Efficiënt en je vertrouwen waard

Weet je dat...

...Liesbeth D'Haes de nieuwe directeur is van het Sint-Norbertusinstituut. Zij was voorheen lerares wiskunde-natuurkunde en pedagogisch coördinator aan het PIVA in Antwerpen, terwijl ze de laatste vijf jaren adjunct-directeur was aan het Pius X-instituut in Antwerpen.

...Luc D. na een formidabele technische prestatie in het Brechtse toneel aan het afkicken is in Marokko. Hij beloofde terug te zijn tegen de laatste repetities van The Armed Man. ...we de verjaardag vierden van o.a. Walter G., meteen het enige lid dat nog WO II meemaakte.

...onze dirigent een beetje weg heeft van een moderne voetbalcoach? Hij gelooft ook sterk in positiewissels. Bassen en tenoren zijn niet langer zeker van de plaats die ze moeten innemen bij repetities of uitvoeringen. De vraag is natuurlijk wel of de dirigent nog weet wie waar staat, kwestie van aan de juiste partij teken te geven voor inzet of nuance.

...Arto op dinsdag 21 april in het Groen Kwartier in Antwerpen/Berchem een muzikaal overzicht geeft van tuinen en flora. We wandelen vanaf 20u door muzikale tonen vol geurende klanken, van ontluikende bloemen, de schaduw van de plataan tot uitbundige bloesems. Een luisteravond waarin natuur en muziek samen in bloei staan. Een aanrader!

...Frank Badisco opnieuw het ziekenhuis mocht verlaten en thuis verder kan revalideren.

...ook Ludo enkele dagen met het ziekenhuis kennis maakte, maar al enkele dagen nadien weer naar huis mocht om verder te bekomen en vragen van leden te beantwoorden.

...onze vrienden van het kamerorkest Musica con Gioia op zondag 26 april om 15u een concert geven in de Sint-Bavokerk (Sint-Bavostraat 18) in Wilrijk, samen met het Leuvense mannenkoor Cantarelli.

...dat zij in het eerste deel werk brengen van Schubert, Mendelssohn, Maierhofer, JS Bach en Werner De Bleser. En dat ze nadien richting zee gaan met een arrangement van Arch Gwyn, orkestwerken uit de MS Pinafore van Gilbert/Sullivan en All at sea van Jerry Lanning. Kaarten en info: marc.coremans@pandora.be.

TUSSEN DE HEMEL EN DE ZEE

Zondag 26 april 2026
15u00
Sint-Bavokerk
Sint-Bavostraat 18
2610 Wilrijk

Kaarten vvk €13 / kassa €15 – ticketsmcg@gmail.com

...dat zij in het eerste deel werk brengen van Schubert, Mendelssohn, Maierhofer, JS Bach en Werner De Bleser. En dat ze nadien richting zee gaan met een arrangement van Arch Gwyn, orkestwerken uit de MS Pinafore van Gilbert|Sullivan en All at sea van Jerry Lanning. Kaarten en info: marc.coremans@pandora.be.

...onze vrienden van de Chorale op 3 mei om 15u in de Antwerpse Stadsschouwburg uitpakken met de uitvoering van de Carmina Burana van Carl Orff met toegangsprijzen tussen 55€ en 99€.

...wijzelf op 31 mei om 15u in de Elisabethzaal in Antwerpen "The armed man" brengen, het werk van Carl Jenkins. Simon De Paepe heeft de leiding en ook de koren Arti Vocali, Nova, het projectkoor Roosendaal, Musica Nova en de Koninklijke Oratoriumvereniging Middelburg nemen deel aan deze uitvoering met prijzen tussen 30€ en 40€. Tickets te bestellen via www.koninginelisabethzaal.be

...ex-Wandelkringer Wim Pilate op 25 april opnieuw een wandeltocht van 15 km organiseert in Averbode ten voordele van Broederlijk Delen. Info en deelname via wim.pilate@skynet.be.

...wij onze oud-zangers in de woonzorgcentra niet vergeten: Guido Davidson in De Pelikaan, Bosuil Deurne, Kamer 173 (033604015) en Ivo Peeters in Catershof Hove (0485/189596).

Martyn en het orgel

"Ik ontvang regelmatig jullie berichten en ik moet zeggen dat ik enorm genoten heb van jullie concert. Ik was ook blij met de gekozen locatie. Ik heb immers een tijdje les gehad op het orgel aldaar, toen het in mindere staat was. Maar nu één van de beste instrumenten in onze stad, heb ik mogen horen bij de schitterende uitvoering van Martyn Smits."

Geert Huylebroeck
(achterkleinzoon van oud-voorzitter Staf Bontenakel)

Pasen ... in EK april 1975

“De klokken van Rome zijn wedergekomen. Ze zingen en jubelen over de stad, en ze klinken en juichen over het klare Begijnhof.

De hevige wind grijpt de klanken vast, werpt ze omhoog, schudt ze uiteen, laat ze vallen, raapt ze weer op en blaast ze kapot tegen de haastige wolken, de schouwpijpen en de takken der grollende bomen.

Morgen zal het Pasen zijn. Dan is de hemel weer open en onze zoete God Jezus Christus terug in de kerken en onder de mensen. Dan zal er muziek gemaakt worden met groot orgelspel en gemengde begijnenstemmen!

Dat is een schone dag voor een christelijk hart. Hij zuivert u van de zonden, maakt u onschuldig als een zuigend lammeken, en als een spiegel zo blinkend; men is geestelijk verjongd met vers bloed; de ziel heeft zich gewassen, trekt een nieuw kleed aan en wandelt weer gerust in een geur van vroomheid en van gratie, alsof er nooit meer geen kwaad zal komen.

En morgen zullen de telloren weer opgeladen worden met vet vlees en dikke eiersausen, want de magen zijn plat van den groten vasten. En Pasen opent de deur voor de schonen dagen, dat men weer in het veld kan gaan wandelen en konijnenvoeder en suikerij snijden langs de Nethe.

De grond komt omhoog van al het leven dat er onder broeit. De lente loopt in de lucht, het hout heeft een nieuwe reuk, de botten hebben bosschhagen met purperen tinten besprinkeld. De paaslelies zijn weerom op hun tijd gekomen; aan den “Calvarieberg” staan ze in hun felle kleuren. Alles wacht op een teken. 't Is precies of men heeft maar op een horen te blazen, en de melkwitte mei zal van achter de draaiende molens tevoorschijn treden.

Dat zijn allemaal dingen die een mens verheugen.”

Met dit fragment uit “De zeer schone uren van juffrouw Symforosa begijntjen” door Felix Timmermans wensen wij allen een ... ZALIG PAASFEEST!!!!!!!

AGENDA

ZWK
N

Onze voorbije periode ...

Zondag 8 maart 2026

H. Geest – 3de zondag v/d vasten

In de nabije toekomst ...

Donderdag 2 april 2026 – 19u00

H. Geest – Witte Donderdag

Vrijdag 3 april 2026 – 19u00

H. Geest – Goede Vrijdag

Zondag 5 april 2026 – 10u30

H. Geest – Hoogfeest van PASEN

In de verre toekomst

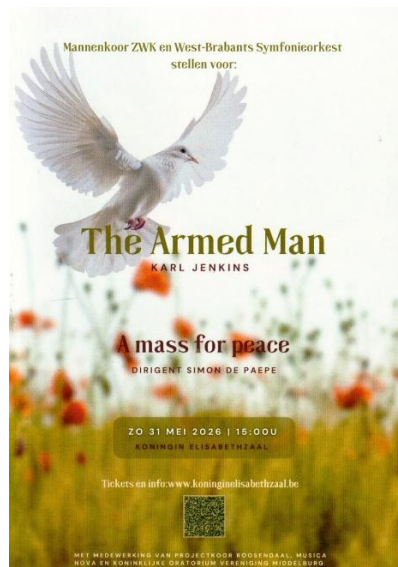
Vrijdag 1 mei 2026 – 14u00

ZWK – Wandeling LIEZELE

Zondag 3 mei 2026

H. Geest – 5de Paaszondag

Zondag 31 mei 2026 –
15u00

Koningin Elisabethzaal
THE ARMED MAN

Antwerpen

Tickets te bestellen vanaf
€ 30,00 via het
winkelwagentje van de
Elisabethzaal

<https://elisabethcenter.kmda.org/Tickets/Detail?shop=51E31791-A6B8-4CEA-971B-1DA2B1F8DC02&id=BBF511CD-52BA-F011-A415-D06726C3DBA0>

Werkten mee aan dit nummer:

Guido De Graeve, Luc Korthoutd, Lien Dejaegher, Jan Leers, Johan Clerckx, Jenny Backx, Fons Carpentier, Raf Van Bortel, Arto Van Bauwel, Geert Huylebroeck, Tony Ah Munn, Ludo Engelen, Marc Coremans, Rik Neel, Marcel Coppens (v.u.).

